

בפני השופט: שא"ל שלומי כוכב

המעורר: _____ אלהיח, ת"מ _____ (צוידף/הניד)
באמצעות ב"כ עו"ד תמר פלג

נגד

ומשיבה: התובעת הצבאית וסגן נאורה מאיר

ערעור על החלטות ביהמ"ש הצבאי בקציעה (בפני כבי השופט רס"ן אחסאן חלבי)
בתיק מס' 1098/08 מיום 21.1.08
(הערעור התקבל)

אריך הישיבה: 10.3.08

החלטה

1. המפקד הצבאי הורה כצו כי המערער חלל יוחזק במעצר מינהלי במשך 14 ימים חודשים מטעמים, עד תאריך 19.5.08, בגין היותו פעיל גא"פ המסכן את ביטחון המדינה. המערער הובא בפני כבוד השופט רס"ן אחסאן חלבי, לצורך ביקורת שיפוטית על הצו. השופט החליט לאשר את צו המעצר במלואו. על החלטה זו בא הערעור לו הנגי נדון שעת.
2. באת כוח המערער התנגדה למעצרו בסענות שונות. ציינה כי מדובר במעצר ממושך, מאז מארס 2007. המערער נחקר והכחיש, ואין כל הפללות כנגדו. לא מיוחית לו פעילות צבאית בעבר נשפט בגין עבירות הקשורות לגא"פ, ואולי נדף כעת רק כשי עברו. התומר החסוי כנגד התיישן, ולא נוסף חומר חדש משמעותי.
3. לאחר הדיון הגלי עיינתי בחומר החסוי, חומר אשר לא מצאתי כי אוכי לחושכו בפני המערער או באת-כוחו מבלי שיהיה בכך כדי למנוע בביטחון האזור. כמו כן ערעתי היום דין במעמד צד אחד בהשתתפות נציגי השב"כ והתביעה הצבאית, לשם ליבון החומר החסוי.
4. בדין במעמד צד אחד הופתעתי לשמוע מנציגי השב"כ כי המערער היה טרז נועצרו ראש הגא"פ בחברון! שאלתי את הנציג הנכבד האם הוא בטוח בדבריו, וזאת ליון שבסופסוף הבקשה למערער מינהלי (טבל"מ), קיימת עמדה מפורסת של בעלי התפקידים המוסמכים בשב"כ, ואיש אינו מייחס למערער את ראשות הגא"פ בחברון (לתבדיל מפעילות ניהולית בגא"פ). אולם הנציג עמד על דעתו כי אכן זהו התפקיד הנוחש למערער. ב'ניין זה זומני

כי עמדת נציג השב"כ נשענת על בסיס רעוע, ללא משקל של ממש. בבידע המודיעיני קיימת רק ידיעה אחת בה מיוחס למערער תפקיד זה, אולם זו אינה הידיעה המקורית. בידעה המקורית מיוחסת למערער ראשות הגא"פ במוסד מסוים בלבד, ורק בהמשך חזר בו המקור וטען כי מדובר בראשות הגא"פ בחברון. לטעמי לא ניתן להזתם על דינוח בודד שכוה, כאשר המקור מוסר למעשה שני דברים שאינם מתיישבים זה עם זה, עוד יודגש כי מבחינת הערכת המהימנות של המקור – ניתן לומר כי מרחף מעליו סימן שאלה מסוים. אציין כי תפקיד זה משמעותי כראשות הגא"פ בחברון - הוא בעלי ומשקי פעילות רבים, וניתן לצפות כי בעניין שכוה יהיו מספר ידיעות מודיעיניות ולא בזל ידיעה בלבד. זאת ועוד – כנראה שגם בשב"כ לא התרשמו מאותה ידיעה, כיוון שאיש לא ניסה לעצור את המערער בעקבותיה, ורק כחלוף תקופה ארוכה (יותר משנה) מעת כאלה הידיעה – נעצר המערער.

על רקע מכלול זה, דבקות נציג השב"כ שהופיע בפני, בעמדה כי המערער היה ראש הגא"פ בחברון, מעוררת תמיהה.

5. עוד טען נציג השב"כ כי המערער עומד בראש אגודה מסוימת של הגא"פ וס כאן לא היה ברור לי על מה נסמכת טענה זו, וביקשתי הפניה לידיעות המודיעיניות. למרבה הפלא הופנתה לידיעה מספר 7 בה צוין כי אחיו של המערער הוא מראשי האגודה, והמערער נטל חלק עם אחיו בפגישת עבודה באותה אגודה. אכן הידיעה מלמדת כי המערער פועל באגודה, אך אין בכך ראיה כי הנו ראש האגודה.

6. חנה כי כן התארים הבכירים שביקש נציג השב"כ לייחס למערער, חרגו במידת מה מן הנורמות וההערכות המפורטות בסבלים. עם זאת מעיון בחומר לא ניתן לכתור כי אכן המערער יעסק בפעילות ארגונית במסגרת הגא"פ, פעילות הנושאת בכנפיו סיכון מסוים. על כן הייתה גם הייתה הצדקה למעצר המינהלי מלכתחילה. עם זאת הדיבר במעצר מסושר כאוד, אשר כימים אלו יגיע לחקופה בת שנת (מאז 22.3.07). לטעמי טיב הפעילות הארגונית בה עסק המערער אינו מצדיק מעצר מינהלי מעבר לשנה, ובכך זגיע מעצר זה לקו פרשת המים שלו. יודגש כי אין כל ראיה עדכנית לגבי זיקה בין המערער לבין תשתית הגא"פ, ואין ראיה לגבי נכונות עכשווית שלו לעטוק באותם עניינים בזמ פעל טרם מעצרו.

7. באשר להתמשכות מעצר מינהלי כבר נאמר בד"פ 7048/97 - פלוניס נ' שר הבטחון, כ"ד נה(1), ז' עמ' 744-745 כי:

"מעצר מינהלי אינו יכול להמשך ללא טוף. ככל שתקופת המעצר עולה הולכת ומתארכת, כך נדרשים שיקולים יותר כבדי משקל כדי להצדיק הארכת מעור. נוספת עם חלוף הזמן הופך האמצעי של המעצר המינהלי למכביד עד כדי כך שהוא חוזר להיות מידתי. אכן, גם כאשר נתונה הטמכות לפגוע בחירות באמצעות צו מצו, השימוש בטמכות זו חייב להיות מידתי. אין לעבור את "נקודת השגיחה" שמעבר לה, המעצר

המינהלי שוב אינו מזהתי. מיקומה של "נקודת השבירה" משתנה עם המסיבות. הכל תלוי בהשיבוחה של התכלית שהמעצר המינהלי מבקש להגשים; הכל אוחנה במידת החסתברות של הגשמת התכלית על ידי השימוש במעצר ומידת התאמתו של המעצר המינהלי להשגת התכלית; הכל קשור בקיומם של אמצעים חלופיים להשגת התכלית שפגיעתם בחירות הפרט קטנה יותר; הכל נגזר מחויבותה של הפגיעה בחירות הפרט על רקע התכלית הראויה אותה מבקשים להשיג. אכן, עניין לנו במכלול שיקולים, המשתנים מעיין לעיין, ומזמן לזמן."

לאור כל אלו הגעתי למסקנה, כי טעמי בטחון האזור והציבור אינם מודייים את המשך המעצר המנהלי של המערער.

לפיכך, הנני מקבל את הערעור. ומורה לשחרר את המערער, ככל שאין כנגדו נקודת מעצר אחרת, עם זאת לבקשת התובע, הנני מורה לעכב את השחרור למשך 4 שעות לשם עתירה לבג"צ.

יתנה היום, 11.3.08 14:45, בלשכה.

וזכירות ביהמ"ש תעביר העתק מהחלטה זו לידי הצדדים.

